

paa at faa det konstateret, men naar der staar, at de begyndte at ride i Ridehuset, saa maa Dvælsen være begyndt ved den Tid. Dernæst udtalte den ærede Ordfører sin Forundring over, at en saadan ung Officer — han mente endogsaa, at den vedkommende skulde være yngre end Rekrutterne, men det kan han naturligvis ikke være, da han jo selv har været Rekrut, inden han blev Løjtnant — kunde diktere saadanne Straffe som Efterøvelse og slikt. Men han er jo Befalingsmand og har altsaa sine Rettigheder, som en Befalingsmand har i det hele efter de givne Bestemmelser, og det er en Selvfølge, at skulde han, naar han f. Eks. vilde diktere Stroppeure, eller hvad man nu vil kalde dette, at fortsætte Dvælsene i 10 Minutter, først skrive til Afdelingen, eller hvem nu den ærede Ordfører mener, at han skulde hente Bemyndigelse hos, saa vilde det være i høj Grad urimeligt. Altsaa, de vedkommende have og maa have en vis Myndighed; hvor stor den er, kan jeg ikke sige, da den kan være forskjellig ved de forskjellige Afdelinger efter Afdelingschefens Bestemmelse, og det er over for ham, de vedkommende have Ansvar. Det er alt, hvad jeg egentlig tror at kunne sige med Hensyn til denne Sag, men iøvrigt fastholder jeg bestemt, at det er oplyst i Forhøret, at det er et rent Ulykkestilfælde, der er sket her, og at man herten har villet give Manden vanskelige Forhold at ride under eller har haft nogen Grund til at tage særlige Hensyn til ham. Jeg syntes, den ærede Ordfører antydede, at man skulde have givet ham en let Hest at ride, fordi han havde været beruset Aftenen i Forvejen. Det finder jeg dog er for meget Hensyn at tage til en beruset, at man skal staae ham Dagen efter. Det er allerede store Ting, at man ikke har givet ham en vanskelig Hest, men har givet ham den Hest, han ellers skulde have. Naar den ærede Ordfører mente, at Befalingsmændene, Løjtnanter og Beridere, ikke skulde have nogen Mening om, hvilke Heste der vare lette eller vanskelige at ride, men at man skulde spørge de menige, saa er det en suldtændig Misforstaaelse. Der er 29 Heste ved et Batteri, og enhver Hestekender ved, at den, der daglig omgaa 29 Heste — og det gør navnlig Berideren — kan med stor Sikkerhed vide, hvorledes disse Heste ere, om de ere vanskelige at ride eller ikke. Derimod kunde de menige maasse med mindre Sikkerhed vide det; det kunne de kun, for saa vidt de have prøvet dem alle. Jeg kan altsaa meget godt forstaa, at man i Forhøret ikke er gaaet videre ind paa dette. Det er uimodsigeligt

bleven oplyst, at Hesten ikke havde noget særlige Unoder; den var maasse lidt stædig eller saadan noget, men som det ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomsen) sagde: En skal jo dog ride en saadan Hest, selv om den er lidt vanskelig.

Med Hensyn til nogle Ytringer, som kom fra det ærede Medlem fra Ribe (Bust) om dette samme Punkt, ved hvilke han syntes at antyde — idet han henvisste til en Række forskjellige Tilfælde, han tidligere havde fremført her i Tinget om Myndighedsmisbrug — at det gik til paa samme Maade nu, og at det ikke kunde nytte at komme til mig, fordi jeg ikke brød mig derom, skal jeg kun gøre 2 Bemærkninger. For det første den, at ganske vist bryder jeg mig om det, og jeg tror ikke, det kan siges om mig, at der er kommet et eneste Tilfælde til min Kundskab, uden at jeg har gjort mit til at faa det straffet ganske alvorligt. Dernæst skal jeg gøre en anden Bemærkning, og det er den, at jeg tror ikke, man bør komme frem her og hentaste Bestyldninger, holdte i al Almindelighed. Har det ærede Medlem konkrete Tilfælde, kan han jo melde det til vedkommende Afdeling, eller komme frem med dem her i Rigsdagen. (Modsigelse af Bust). Det ærede Medlem maa ikke sige, at jeg ikke vil have med det at gøre. Jeg har sagt tidligere ligesom nu, at det ærede Medlem kunde melde det til Afdelingerne. Jeg vilde ikke tage imod det ærede Medlems Melning og gaa hans Grunde, og det vil jeg heller ikke nu. Det ærede Medlem kender godt, hvorledes han kan faa saadanne Sager frem, jeg er overbevist om, at har han Kundskab til noget saadant, vil han ikke genere sig for at komme frem med det. Men det ærede Medlem maa ikke staa her og udslynge den Bestyldning mod Befalingsmændene, at de mishandle Soldaterne. Den ærede Ordfører talte om Remontering og dens Indflydelse paa Hesteavlens her i Landet i Anledning af den Oplysning, der var givet fra Krigsministeriet om sidste Aars Remontering. Jeg skal ikke indlade mig paa dette Spørgsmaal, da jeg ikke er saghyndig. Det kan meget gerne være, at man ikke kunde vente at faa de fornødne Heste her i Landet, naar Rytteriet fastholder de Fordringer, det ærede Medlem talte om, men der er visse Forordringer, som Rytteriet selvfølgelig maa fastholde, og det er at have saa lette og hurtige Heste, som man til en passende Pris kan faa, og jeg tror, at selv den ærede Ordfører antydede, at Prisen maatte anses for billig. Vi have set i den sidste Krig, hvilken Ulykke det var ved et Par enkelte Lejligheder, hvor vore Heste ikke vare saa hurtige som Tjen-